

ÜÇÜNCÜ ANTLAŞMA – Jesus Christus'un Vahyi

Bölüm 14... Hristiyanlık, Kiliseler ve Pagan İbadetleri

Christianity, Churches & Cults... 3 Testament Chapter 14 - Tercüme: Jasmin

Hristiyanlığın Gelişmesi

Rab şöyle konuşuyor...

1. "İkinci Devirde" sizden ayrıldıktan sonra, elçilerim eserlerimi devam ettirdiler ve elçilerimden sonra gelenler ise onların işini sürdürdüler. Onlar, Rab tarafından hazırlanmış, kaniyla, gözyaşlarıyla ve sözüyle verimli hale getirilmiş, on iki ilkler ve onlardan sonra gelenler yoluyla hazırlanmış yeni işçiler, tarlayı ekenlerdi. Fakat zamanla ve nesilden nesile insanlar benim eserimi oldukça gizemli bir hale getirdiler veya sahteletirdiler.

2. Kim insanlara benim bir resmimi yapma iznine sahip olduğunu söyledi? Kim ona beni çarmıhta asılı bir şekilde göstermesini söyledi? Kim ona Maria'nın, meleklerin ve Baba'nın resmini yapmasına izin verdi? Varlığımı hissedebilmeniz için ruhi şeyleri maddi şekle sokmak zorunda olan ah siz küçük inançlı insanlar!

3. Baba'nın aynısı Jesus'tu, Jesus'un aynısı ise elçileriydi. Ben "İkinci Devirde": "Jesus'u tanıyan Baba'yı tanır" dedim. Bununla Jesus'ta konuşan Christus'un Baba'nın kendisi olduğunu söyledim. Sadece Baba'nın kendisi kendisinin tıpkısını yaratabilirdi.

4. Ölümünden sonra, kendimi elçilerime yaşayan insan olarak gösterdim ki, onlar benim yaşam ve sonsuzluk olduğumu ve benim – ister vücutta veya vücut dışında olsun – onlarla birlikte olduğumu anlasınlar. İnsanların hepsi bunu anlamadı ve onun için putperestliğe ve fanatizme maruz kaldılar. (113, 13 – 17)

5. Samiriyeli kadına: "Kim benim verdiğim sudan içerse, artık hiç susamayacak" dedim. Ve bugün size söylüyorum: Eğer insanlık o diri sudan içmiş olsaydı, onların içinde o kadar büyük sefillik olmazdı.

6. İnsanlar, benim verdiğim talimatlarda kendilerinin yanılıya düşmesini imkânsız sandılar ve kendi yorumlarına ve rahatlıklarına göre adımı kullanarak kilise kurmayı tercih ettiler. Ben gelenekleri reddederek insanlara sevgi öğretisi talimatını verdim, fakat bugün ruhunuza küçücük bir faydası bile olmayan ritüel ve seremonilerle bana geliyorsunuz. Eğer eylemlerinizde ruhaniyet (spiritüalizm) yoksa, o ruhta hakikat yoktur ve hakikati olmayan ruh Babanız'a ulaşamaz.

7. Samiriyeli kadın gözlerimin ışığının kalbinin dibine kadar girdiğini hissettiği zaman, bana: "Efendim, siz Yahudiler Tanrımız'a tapılması gereken yerin Yerusâlim olduğunu söylüyorsunuz." dedi. Bende ona: "Kadın, sana doğrusunu söyleyeyim ki, zaman gelecek, Baba'ya ne bu dağın üstünde, ne de şimdi yaptığınız gibi Yerusâlim'de tapacaksınız. Baba'ya 'ruhen ve hakikatle' saygı göstereceğiniz zaman yaklaşıyor, çünkü Tanrı ruhtur" dedim. (Yuhanna 4, 19 – 24)

8. Bu benim her zaman geçerli olan öğretimdir. Bakın, hakikat gözlerinizin önündeydi ve siz onu görmek istemiyordunuz. Eğer o hakikati tanımiyorsanız, nasıl onu yaşamak istiyorsunuz? (151, 2 – 5)

Pagan İbadetleri

9. Eğer severseniz, anlamsız pagan ibadet şekillerine ve ritüellere gerek duymayacaksınız, çünkü içinizdeki tapınağı aydınlatan ışığa sahip olacaksınız ki, onda sizi kamçileyabilen ve insanlığın karanlık sisini çözen bütün fırtınaların dalgaları durulacak.

10. Tanrı'dan olan şeylerin kutsallığını bozmayın, çünkü size doğrusunu söyleyeyim, atalarınızdan devraldığınız ve öylece yobazlaştığınız baştan savma pagan ibadetlerini yerine getirdiğiniz zaman, Tanrı önünde gösterdiğiniz nankörlüğünüz çok büyüktür. (21, 13 – 14)

11. Yanlış yönlendirilen insanlığa bakın – yanlış yönlendirilmiş, çünkü kendisine Hristiyan diyen kiliseler benim öğretimden çok ritüellere ve formalitelere değer veriyorlar. Sevgi eylemlerim ve çarmıhta kanımla mühürlediğim yaşam getiren sözlerim insanların kalbinde artık yaşamıyor. O sözler dilsiz, eski ve tozlu kitaplarda hapis edildi. Ve böylece Christus'un izinden nasıl gidildiğini ne anlayan, ne de bilen "Hristiyan" denilen bir insanlık var.

12. Ondan dolayı bu devirde acı çeken kardeşlerini seven, onları teselli eden, kendileri erdemli yaşayan ve insanlara örnek olmakla vaaz veren çok az öğrencilerim var: Bu insanlar Christus'un öğrencileridir.

13. Öğretimi bilenler ve o öğretiyi gizli tutanlar veya sadece onu ağızlarıyla insanlara bildirenler ve kalpleriyle bildirmeyenler öğrencim değildir.

14. Bu devirde taştan tapınakları aramak ve kendimi o tapınağın içinde size beyan etmek için gelmedim. Ruhunuzu, kalbinizi arıyorum, maddi ihtişam aramıyorum. (72, 47 – 59)

15. Dinler derin uykularda yattığı sürece ve onlar alışılmış yörüngelerini terk etmedikleri sürece, insanlarda ruhsal uyanma olmayacak, ne de ruhsal ideallerin farkına varılacak. Ondan dolayı da insanlar arasında barış olabilmesi mümkün olmayacak, ne de pratikte insan sevgisine yer olacak. İnsanların ağır çatışmalarını çözen ışık parlamayacak. (100, 38)

Maneviyat

16. Gerçek huzurun ne olduğunu bilmediğiniz için, o barışı özlemekle yetiniyorsunuz ve her akla gelen yolla ve çeşitli şekilde biraz sakinliklere, rahatlıklara ve hoşnutluklara ulaşmaya çalışıyorsunuz, ama asla ruhun huzuruna kavuşmasına çalışmıyorsunuz. Size söylüyorum, o huzura sadece Rab'bin dileğine çocuk gibi itaat edenler ulaşacak.

17. Dünyada sözlerimi iyi açıklayanlar ve talimatlarımı iyi bir şekilde yorumlayanlar eksiktir. Ondan dolayı insanlık, kendisine Hristiyan'ım dediği sürece ruhen geri kalmış olarak yaşıyor, çünkü insanları gerçek öğretimle sarsan hiç kimse yok. İnsanlara öğrettiğim sevgiyle kalplerin bakımını üstlenen hiç kimse yok.

18. Her gün – cemaat salonlarında, kiliselerde ve katedrallerde adımları konuşuyorlar ve sözlerimi tekrar ediyorlar, fakat hiç kimse içten etkilenmiş değil, hiç kimse sözümün ışığından sarsılmıyor, çünkü o sözlerimin anlamını yanlış anladıkları için. İnsanların çoğu Christus'un etki gücünün O'nun

sözlerini mekanik şekilde tekrarlamaya bağlı olduğuna inanıyor, ama o sözleri söylemenin gerekli olmadığını, tam tersine Christus'un sözlerini öğrenerek, düşünerek, uygulayarak ve yaşayarak yerine getirilmesi gerektiğini anlamadan yapıyorlar.

19. İnsanlar Christus'un sözlerindeki anlamı arasaydı, o sözler onlar için hep yeni, taze, canlı ve yaşama yakın olurlardı. Ama insanlar o sözleri sadece ezbere biliyorlar ve o sözlerden beslenemiyorlar, ne de gelecekte bunu başaracaklar.

20. Işık ona çok yakın olmasına rağmen, karanlıkta şaşkın şaşkın dolaşan, korku içinde dert yanan, huzur elle tutulabilecek kadar yakın olsa bile, zavallı insanlık! Fakat insanlar o Tanrı'nın ışığını birileri onların gözlerini insafsızca bağladığı için göremiyorlar. Sizi hakikatle seven ben sizi karanlıktan kurtarmakla ve size zamanında söylediğim şeylerin her zaman için belirlendiğini ve o Tanrı'nın Sözü'nün geçmiş bir çağın eski öğretisi olarak görmemeniz gerektiğini ispat ederek size yardıma geliyorum. Çünkü benim bütün talimatlarımın esansı olan sevgi sonsuzdur ve kurtuluşunuzun gizemi şaşkınlıkların, büyük acıların ve sınırsız tutkuların devrinde o sevgide yatar. (307, 4 – 8)

21. Körü körüne imanın vaazını verenleri paylıyorum. Öyle bir iman ki, idraksiz, korku yoluyla ve batıl inançlarla kazanılan bir iman!

22. İnsanlara acı çektiren bütün musibetlerin, açıklıkların, bulaşıcı hastalıkların Tanrı'dan geldiğini söyleyen ve bunları Tanrı'nın cezası ve öfkesi olarak tanımlayan insanların sözlerine inanmayın. Bunlar sahte peygamberlerdir.

23. O insanlara sırtınızı çevirin, çünkü onlar beni tanımıyorlar ve hem de Tanrı'nın nasıl olduğunu insanlara öğretmek istiyorlar.

24. Bu geçmişte Kutsal Yazı'ya verilen yanlış yorumun meyvesidir. Vahiyyer ve kehanetler olarak yazılmış olan o yazıların tanrısal dili temelinde insan dili ile henüz keşfedilmemişti. Birçokları dünyanın sonundan, yargı gününden, ölümden ve cehennemden hakikatin küçücük bir parçasını bile bilmeden konuşurlar. (290, 16 – 19)

25. Siz çoktan "Üçüncü Devirde" yaşıyorsunuz ve hâlâ insanlık ruhen gelişmemiş durumda. Ruhi danışmanlar, din adamları ve ruhi çobanlar ona çok az ve bazen de ölümden sonra sonsuz yaşam hakkında hiç bir şey öğretmiyorlar. O adamlara da bilgeliğimin kitabının gizemlerini vahiy ediyorum ve böyle size soruyorum: Onlar neden susuyorlar? Gözünden uyku akan insan ruhunu neden uyandırmaya korkuyorlar? (245, 5)

26. Benim öğretim, size Baba'ya mükemmel bir şekilde, ruhen ve tertemiz sevgi ve saygı gösterme talimatları verir, çünkü insanlık – farkına varmadan – Rab'bin tapınağının eşliğine geldi, varlığını orada hissetmek, sesimi vicdanında duymak, zekâsına düşen ışığımda beni görmek için o tapınağa girecek.

27. İnsanların bu devirde çeşitli dinlerde hissettiği boşluk onların ruhunun ruhaniyete olan açlık ve susuzluğundan kaynaklanır. Ritüeller ve gelenekler artık onlara yetmiyor, onlar benim hakikatimle tanışmayı özleyiyorlar. (138, 43 – 44)

Kilisede Son Akşam Yemeği ve İbadet

28. Asla size gizemlere bürünerek gelmedim. Size tanrısal şeyleri açıklamak için resim benzetmeleriyle konuştuğum zaman veya (ölümden sonra) sonsuzluktaki şeyleri maddi bir şekilde tasvir ettiğim zaman, bu sizin beni anlamamanız içindi. Ama eğer insanlar öğretilerimin anlamını aramak yerine, biçimlere, eşyalara veya sembollere saygı göstermeye ısrar ederlerse, yüzyıllar boyunca yerinde saymaları ve her şeyde bir gizem görmeleri doğaldır.

29. İsrail'in (Yakup'un) Mısır'da yaşadığı yıllardan beri, orada benim kanımın bir kuzunun kanıyla temsil edilmesinden beri, sadece geleneklere ve ritüellere göre yaşayan insanlar vardı ki, o insanlar o kuzu kanının Christus'un size ruhsal yaşam vermek için döküleceği kanın bir sembolü olduğunu kavrayamadılar. Benim vücudumdan beslendiğine inanan diğer insanlar ise, Son Akşam Yemeği'nde öğrencilerime verdiğim ekmeği onlara sözlerimin anlamını günlük besin gibi alıp beslenmelerini anlatabilmek için verdiğimi anlamadan, maddi ekmeğiler yiyorlar.

30. Tanrısal öğretimi gerçekten anlamaya muktedir olanlar ne kadar da az. O az insanlar ise sözlerimi ruhi açıdan yorumlayanlardır. Fakat Tanrı'nın vahiylerinin hepsini birden vermediğimi düşünün, tam tersine azar azar her talimatımda onları size açıkladım. (36, 7 – 9)

31. Bu dinleyici kitlelerinin kalpleri mutlulukla doludur, çünkü onların ruhlarının önünde göksel yemek şöleninin durduğunu ve Ustaları onlara gerçek yaşamın ekmeği ve şarabını vermek için onları beklediğini biliyorlar.

32. Eskiden Jesus'un elçileriyle etrafında toplandığı sofra cennetin bir sembolüydü. Orada Baba çocuklarının etrafındaydı, yemekler yaşamı ve sevgiyi temsil ediyordu. Tanrısal bir ses duyuldu ve onun özelliği dünyayı kapsayan ahenkti, orada egemen olan huzur, Tanrı'nın Krallığı'nda varlığını sürdüren huzurdu.

33. Usta'nın size sözleriyle yeni bir antlaşma getireceğini düşündüğünüz için sabahın erken saatlerinde kendinizi temizlemeye çalıştınız, evet, öyle. Bugün size vücudumu ve kanımı temsil eden ekmeği ve şarabı düşünmenize izin veriyorum. Fakat size söylüyorum, bu yeni devirde o besini sadece sözlerimin tanrısal anlamında bulacaksınız. Eğer vücudumu ve kanımı ararsanız, onu tanrısal yaratıklarda arayın, çünkü ben sadece ruhum. O Ekmekten yiyin, o şaraptan için, fakat benim bardağımı da doldurun, sizinle birlikte içmek istiyorum: Sevginize susadım.

34. Bu mesajı kardeşlerinize götürün ve yaşam olan kan sonsuz yaşamın sadece bir sembolüdür ki, o da gerçek sevgidir. Sizin aracılığınızla (Meksika'daki ilk dinleyiciler kastediliyor) insanlığı yeni vahiylerimle aydınlatmaya başlıyorum. (48, 22 – 25)

35. Size barış ve yeni bir talimat getiriyorum. Benim "İkinci Devirde" kurban edilmem suçsuz hayvanların Tanrı Yahve'nin kürsüsünde kurban edilmesini kaldırdıysa, bugün tanrısal sözümün besini benim bedenimi ve kanımı bu dünyanın ekmeği ve şarabıyla artık sembolize etmemesine yol açtı.

36. Her yaşamak isteyen ruh, Tanrı'nın Ruhu ile beslenmelidir. Sözümlü işiten ve onu kalbinde hisseden, kendisini hakikatle besledi. O sırf benim bedenimi yemedi, kanımı içmedi, daha ziyade beslenmek için ruhumdan aldı.

37. Göksel besini tattıktan sonran – kim beni bir kez daha insan eliyle yapılmış olan eserlerde ve şekillerde arayacak?

38. Ara sıra gelip geleneklerinizi, ritüellerinizi ve alışkanlıklarınızı yok ediyorum ve ruhunuzda sadece kanunumu ve talimatlarımın özünü bırakıyorum. (68, 27)

Vaftiz

39. Halk, vaftizci diye adlandırılan Yahya yaşadığı yıllarda onun söylediği kehanetlere inananları suyla vaftiz etti. Bu eylem ilk günahattan arınma sembolüydü. Şeria Irmağı'na Christus'un yolunu hazırlayan onu (vaftizci Yahya'yı) dinlemek için gelenlere: "Bakın ben sizi suyla vaftiz ediyorum, fakat Kutsal Ruh'un ateşiyle vaftiz edecek olan yolda gelmek üzere." dedi.

40. Bu tanrısal ateşten bütün ruhlar temiz ve halis doğdu. Fakat kendilerini yollarında günahla kirlettikleri zaman ki, o günah da itaatsizliği getirdi. Böylece ruhumun ateşi onların üstüne günahlarını yok etmek, lekeleri silmek ve önceki halisliklerini geri vermek için yeniden dökülüyor.

41. Siz, bu ruhsal vaftizi insanın dürüstçe bir pişmanlıkla Tanrısı karşısında arınması olarak anlamak yerine, o vaftizi bir ritüele çevirirseniz ve o eylemin sembol değeriyle yetinirseniz, size doğrusunu söyleyeyim, o zaman ruhunuz hiçbir şeye ulaşamayacak.

42. Öyle hareket edenler, hâlâ vaftizci Yahya'nın yaşadığı yıllarda yaşıyorlar ve Yahya'nın ruhi vaftizden, Tanrı'nın ateşle çocuklarını arıtacağı ve ışıktaki ölümsüz yapacağı tanrısal ateş hakkında söylediği kehanet ve sözlere hiç inanmamış gibi olur.

43. Yahya, yetişkin insanları arıtmanın sembolü olan o suyu onların üstüne dökmek için çağırdı. O insanlar davranışlarının bilincinde, özgür iradelerinin isteğiyle ve iyiliğin, dürüstlüğün ve adaletin yolunda kalmak için Yahya'ya geldiler. İnsanlığın pişmanlıkla gerçekten ruhen yenilenmesi ve Tanrı'ya olan sevgiden doğan iyi bir insan olmak için kesin niyet etmesi yerine, suyla arınmanın sembolik eylemini tercih ettiğine bakın! Ritüelleri yerine getirmek zahmetli değildir; fakat kalbi pisliklerden arıtmak ve onun temiz kalmasına çalışmak insanlardan çok zahmet, özveri ve fedakârlık ister. Ondan dolayı insanlar günahlarını basitçe örtmeyi belli seremonileri yerine getirmekle ve belli davranış ve ritüellerle yetinmekle tercih ettiler. Eğer vicdanları konuşmazsa, bu hareketler onların ahlaki ve ruhi durumlarını zerre kadar bile değiştirmez.

44. Öğrenciler, ondan dolayı aranızda ritüellerin yerine getirilmesini istemiyorum öyle ki, o ritüelleri yerine getireyim derken, gerçekten ruha etkisi olan şeyleri unutmayın. (99, 56 – 61)

45. Ruhtan yaratıkları (öbür dünyadaki insanları) Tanrı'nın kanunuyla ahenk içinde reenkarnasyon yoluyla gelişmeye yollayan benim ve size doğrusunu söyleyeyim, bu dünyanın etkileri benim tanrısal planlarımı değiştirmeyecek. Çünkü insanların bütün iktidar hırsı bir yana, benim dileğim olacak.

46. Her insan dünyaya bir vazifeyle gelir, onun yapacakları Baba tarafından belirlendi ve o insanın ruhu Baba sevgisi yoluyla vazife için yağlandı. (Yağlamak burada hem bir seremoni sembolüdür, hem de atamak anlamına gelir. Eskiden kralların tahta geçerken yağlanması gibi.) İnsanlar, boşuna seremoniler düzenleyip küçük çocukları kutsuyorlar. Size doğrusunu söyleyeyim, su dünyada hiç bir yaşta ruhu benim kanunlarıma karşı işlenen günahlardan arındırmayacak. Ve ben her günahın temiz bir ruhu (dünyaya) yolluyorsam, o zaman mezheplerin din adamları vaftizle hangi lekelerden onları arındırıyorlar?

47. İnsanlığın başlangıcının günah olmadığını kavrama zamanı geldi, bilakis o insanın doğumu bir tabiat kanununun yerine gelmesinin sonucudur. O kanunu sırf insanlar yerine getirmeyen, daha ziyade tabiatı teşkil eden bütün yaratıklar yerine getirir. “İnsan” dediğime, fakat “onun ruhu” demediğime dikkat edin. İnsanlar, kendilerine benzer insanlar yaratma yetkisine sahiptirler; ruhları sadece ben yaratırım.

48. Büyümek ve çoğalmak evrensel bir kanundur. Yıldızlar da aynı şekilde daha büyük yıldızlardan doğarlar, tohumun kendisini çoğaltması gibi ve asla bu gerçeğe günah işlediklerini ve Tanrı’yı incittiklerini söylemedim. Tanrı’nın bu kanununu yerine getirmekle neden o zaman günahkâr sayılıyorsunuz? Tanrı’nın Kanunu’nu yerine getirmenin insanları asla (günahla) kirletemeyeceğini anlayın.

49. İnsanı kirleten ve ruhunu gelişmesinden alıkoyan adi tutkulardır: yüzsüzlük, kötü alışkanlıklar ve fuhuş, çünkü bunların hepsi Tanrı’nın Kanunu’na karşıdır.

50. Hakikati buluncaya dek öğrenin ve inceleyin. O zaman yaşamın Yaratan’ının size tekliflerine günah demeyeceksiniz ve çocuklarınızın varlığını iyi eylemlerinizin örneğiyle kutsayacaksınız. (37, 18 – 23)

Ölüleri Anma

51. İnsanlar geleneklerine ve göreneklerine sarılırlar. İnsanların cesetlerini mezara gömdükleri insanlarla silinmez hatıraları olması ve o gömdükleri yerin onları çekmesi normaldir. Fakat insanlar maddi yaşamın gerçek anlamını pekiştireselerdi, o cesedin her atomu çürürken, topraktan yaratıldığı tabiata geri gittiğini ve hayatın durmadan geliştiğini anlardı.

52. Ama insan ruhu iyice inceleme eksikliğinden dolayı, vücut için her devirde fanatik kütler zinciri yarattı. İnsan fiziksel yaşamı ebediyen sürdürmek için çalışıyor ve sonsuz yaşama gerçekten sahip olan ruhunu unutuyor. Ruhsal yaşamı anlamaktan ne kadar çok uzaktalar!

53. Şimdi “ölümü” ifade eden, ama “erime ve yaşamı” ifade etmesi gereken mezar taşı bulunan yerlere hediyeler götürmenizin gereksiz olduğunu anlıyorsunuz, çünkü orada tabiat çiçek içinde, orada toprak daha verimli ve orası yaratıkların ve cinslerin sonsuz kucağıdır.

54. Bu öğretiler anlaşılırsa, insanlık maddi şeylere ona ait olan değeri, Tanrı’dan olan şeylere de ona göre değer verecektir. O zaman atalardan kalma pagan kültleri yok olacak.

55. İnsan onu Yaratan’ı ruhtan ruha tanıyıp sevsin.

56. Kilise kürsüleri matem bantları ve mezar taşları bilgisizliğin ispatı ve putperestliktir. Bütün suçlarınızı affediyorum, ama sizi gerçekten uyandırmak zorundayım. Benim talimatım anlaşılacak ve gün gelecek insanlar maddi hediyeler yerine yüce düşünceler koyacaklar. (245, 16 – 21)

Maddi Semboller, Haçlar ve Kutsal Emanetler

57. “Birinci Devirde” Antlaşma Sandığı’nı koruyan tabernakel veya kutsal çadır sembollerini tanıyordunuz. O semboller görevlerini yerine getirdikten sonra, dileğim onları dünyadan uzaklaştırdı ve insanların putperestliğe kapılmaması için insanların gözlerinin önünden uzaklaştırdı, ama o öğretici sembollerin anlamının ve özünün hizmetkârlarımın ruhunda yazılı kalmasını sağladım.

58. “İkinci Devirde” Christus’un kurban edilmesinden sonra, Hristiyanlığın en önemli sembolü olan çarmıhın dikenli tacın, kâsenin ve insanlar tarafından hayranlıkla tapmaya neden olabilecek her şeyle birlikte yok olmasını sağladım. (138, 36)

59. İnsanlık Jesus’u acı çekerken gördü ve O’nun öğretisine, şahitliğine inanılıyor. Jesus’u heykelerde çarmıha germek ne için? Yüzyıllar boyunca O’nu kötülüklerinizin kurbanı olarak sergilemiş olmanız yetmiyor mu?

60. Jesus’u işkence ve can çekişirken düşünmek yerine, neden benim ışık dolu ve görkemli dirilişimi anmıyorsunuz?

61. Bazı insanlar, benim Jesus olarak çarmıhtaki resmime bakarken, çelimsiz, korkak ve ödle bir insanın söz konusu olduğunu bazen düşündüler. Elbette benim ruh olduğumu düşünmeden ve bütün insanlığa örnek olsun diye sizin kurban edilme dediğiniz şeye ben sevgi vazifesi dediğimi düşünmediler.

62. Eğer Baba’yla bir olduğumu derin derin düşünürseniz, bana boyun eğdirebilecek ne silahlar, ne güçler, ne de işkenceler vardı, fakat insan olarak acı çekerek, kanayarak ölmem size alçakgönüllülüğün yüce örneğini vermek içindi.

63. İnsanlar o dersin önemini anlamadılar ve her yerde çarmıha gerilmiş olan Jesus’un insanlık için bir utancını tasvir eden – O’nu sevdiğini iddia edip sevgisizce ve saygısızca – resimlerini astılar, tekrar tekrar çarmıha gerdiler, onlar için Usta’nın canını verdiği çevresindeki insanların kalplerini kırmakla O’nu her gün yaraladılar. (21, 15- 19)

64. Hristiyan inancının sembolü yaptığınız en son haçı bile dünyadan yok etseydiniz ve telâfi olarak o sembol yerine insanlar arasında gerçek sevgiyi yerine koysaydınız, sizi yargılamazdım, çünkü o zaman imanınız ve baştan savma Tanrı’ya sevgi ve saygınız sevgiye ve ruhun imanına dönüşürdü. O da benim sizden beklediklerime denk düşer.

65. Keşke sizin ibadetleriniz ve sembolleriniz sizi kötülöklere düşmekten önlemek ve barışı korumak için en azından savaşlarınızı önleme gücüne sahip olsaydı. Ama sözlerinize göre kutsal olan şeylerin üstünden nasıl geçtiğinize bakın, tanrısal sandığınız şeyleri nasıl ayaklar altında çiğnediğinize bakın.

66. Size bir kere daha söylüyorum: Dünyada bir tek kilise bile, bir kilise kürsüsü bile, bir tek sembol veya resim bile olmasaydı, ama ruhunuzla dua etmeyi, Babanız'ı sevmeyi bilseydiniz ve ona inanmayı, O'nun temsilcilerine gerek duymadan becerebilseydiniz ve birbirinizi size talimat verdiğim gibi sevseydiniz, sizin için daha iyi olurdu. O zaman kurtulmuş olurdunuz, benim kanımla lekelenmiş yolda giderdiniz. O izlerle talimatlarımın hakikatini mühürlemeye geldim. (280, 69 – 70)

Azizlere Saygı

67. Öbür dünyadaki birçok adaletli insan ruhlarını aziz (kutsal) olarak açıkladığınız, onlara yalvardığınız ve Tanrı'yımsı gibi saygı gösterdiğiniz için bu öğretiyi veriyorum. Ne kadar çok bilgisizlik, insanlık! İnsanlar bir ruhtan yaratığın kutsallığına ve mükemmelliğine onun bu dünyadaki insancıl eserleri yoluyla nasıl hüküm verebilirler?

68. Kardeşlerinizin eylemleriyle, yaşamıyla ve erdemiyle yazdığı örnekleri kendinize örnek alın demek konusunda size ilk söyleyen benim. Ve size onları düşündüğünüz zaman, onların size ruhi destek ve etkisini ümit edebileceğinizi söylüyorum. Fakat o ruhsal yaratıkların alçakgönüllülüğünü incitmeye yarayan neden kürsüler inşa ediyorsunuz? Onların hatırası için, sanki onlar Tanrı'yımsı gibi, neden pagan kültleri yaratıyorsunuz ve ruhsal kardeşinize saygı gösterirken neden onları Baba'nın yerine koyuyorsunuz? Sizin onlar için sağladığınız bu şöhet ne kadar da acıdır!

69. İnsanlar, kutsal diye adlandırdıkları ölmüş olanlar hakkındaki yargımı nerden biliyorlar? O ruhi insanların ruhsal yaşamı hakkında veya onların Tanrı katında ulaştıkları yer hakkında ne biliyorlar?

70. Hiç kimse benim bu vahiylerle hizmetkârlarımın insanlar arasında hak ettiği ödülleri kalbinizden silmek istediğimi düşünmesin. Tam tersine, sizin onların bende büyük merhamet bulduğunu bilmenizi isterim ve size onların dualarıyla çok şey başlıyorum, ama sizin dini fanatizmden, putperestlikten ve batıl inançlarınızdan kaynaklanan bilgisizliğinizi yok etmeniz gerekir.

71. Eğer o ruhtan yaratıkların ruhlarının yaşamınıza hükmettiği hissederseniz, ruhsal dünyanın bir parçası olan onlara güvenin ki, ikiniz de Rab'bin yolunda birleşip ruhi kardeşliğin eserini tamamlayın. O eseri talimatlarımın sonucu olarak bekliyorum. (115, 52 – 56)

Kilise Bayramları

72. İnsan kitlelerinin büyük bir gürültüyle beni almak için gökyüzünün açılma anını kutlamak için kiliselerine acele ettiği bu günde size söylüyorum, bunların hepsi insanların kalbini etkilemek için sadece bir gelenektir. O sadece benim tanrısal acılarımı maddeleştiren ritüellerdir.

73. Kürsüler koyup resimler asmakla bu eğilimin izinden gitmeyin. Kutsal olayların resimlerini yapmayın ve göze batmak için özel giyimler giymeyin, çünkü bunların hepsi putperestlik kültürüdür.

74. Bana kalbinizle seslenin, size verdiğim talimatları hatırlayın ve benim örneğimin izinden gidin. Kendinizin daha iyi bir insan olacağınızın ödününü bana sunun ve o zaman sizi içeri almak için cennetin kapılarının açıldığını hissedeceksiniz.

75. Benim ve çarmıha gerilişimi temsil eden yanlış ve dünyevi resimlerimden uzak durun, çünkü hiç kimse beni temsil edemez. Benim size örnek olmamı ve talimatlarımı yaşayın. Benim yaptıklarımı yapanlar Ustası'nı dünyada temsil etmiş olacak. (131, 11 – 13, 16)

76. İnsanlık: Jesus'un doğum gününü andığınız bu günlerde kalbinize barışın girmesine izin verin ve birleşmiş ve mutlu bir aile olarak görünün.

77. O devirdeki benim dünyaya gelişimi anarken, her kalbin gerçek sevinci hissetmediğini biliyorum. O günü anmak ve konsantre olmak için zaman ayıranlar ve sevincin içten geldiğini ve anma bayramının ruhen gerçekleştiğini kabul edenler çok azdır.

78. Her zaman olduğu gibi bugün de insanlar anma günlerini duyularının zevkine dalmak için dünyasal ve anlamsız bayramlar yaptılar. O ruhun sevinci olması gerekirken, ondan çok uzaklaştılar.

79. İnsanlar, o günü Tanrı'nın sevgisi hakkında derin derin düşünerek – o sevginin mutlak ispatı sizinle yaşamak için doğmuş olmamın gerçeğidir - ruha adasaydılar, size doğrusunu söyleyeyim, imanınız benliğinizin en yüksek noktasında parlardı ve o sizi bana götüren yolu gösteren yıldız olurdu. Ruhunuz öyle bir iyilikle dolmuş olurdu ki, hayat yolunuzda fakirlere iyilikler, teselli ve şefkat yağdırırdınız. Kendinizi birbirinize kardeşten daha yakın hissederdiniz ve incitmeleri kalpten affederdiniz. Kovulmuşlara, öksüz çocuklara, evsiz ve barksızlara ve sevgi görmeyenlere baktığınızda, kalbiniz şefkatle dolardı. Savaşın insan yaşamının her iyi, asil ve kutsal şeyini yıktığı barıştan mahrum kalmış milletleri düşünürdünüz. O zaman duanız tertemiz bana yükselip: "Rab, o kadar çok kardeşlerimiz feci acılar çekerken, bizim barışa hangi hakkımız var?" diye söylediniz.

80. Benim buna yanıtım şu olurdu: İnsanların acılarını hissettiğiniz ve onlara dua edip merhamet gösterdiğiniz için evinizde toplanın, masaya oturup o kutsanmış vakit için sevinin, çünkü ben aranızda olacağım. Sevinçli olmak için, o anda birçok insanın acı çektiğini bilmenize rağmen, endişelenmeyin, çünkü size doğrusunu söyleyeyim, eğer sevinciniz gerçekdense, o sevinçten hafif bir barış ve ümit çıkıp acı çekenlere bir sevgi meltemi gibi dokunacak.

81. Eğer Jesus'un doğumunu anarsanız, hiçbirinizin kalbinden bütün yıl boyunca kutladığınız en temiz şenlikleri silmek istediğimi sanmayın. Dünyaya ait olanı dünyaya, ruhun hakkı olanı ruha vermenizi öğretmek istiyorum, çünkü insani olayları kutlamak için birçok eğlence düzenlerseniz, neden bu eğlenceyi ruha bırakmıyorsunuz öyle ki, o ruh çocuk olup bana sevgi hediyeleri sunmak için gelsin? Bana tapmak için çobanların sadeliğine ulaşsın ve boynunu saygıyla eğmek için ve bilgisini gerçek bilgelige sahip olan Rab'bine bilgelerin alçakgönüllülüğüyle sunsun.

82. İnsanların bu günlerde yaşamını saran sevincini azaltmak istemiyorum. O sadece bir geleneğin gücü değildir. O benim merhametimin sizi etkilemesinden, ışığımın sizi aydınlatmasından ve sevgimin sizi bir palto gibi örtmesinden gelir. O zaman kalbinizi ümit, sevinç ve şefkat dolu hissederseniz, kendinizi hediye etme, yaşama ve sevme arzusuyla dolu hissedersiniz. Yalnız o duygu ve ilhamları hep gerçek yüce ruhluluk ve dürüstlikle ortaya çıkmasını sağlamayın. Çünkü o sevinci dünyanın zevklerinde, ruhun – o ruh için Kurtarıcı Mesih dünyaya geldi – ışığa ulaşmasını, kendisinin arınmasını ve kurtuluşa ulaşmasını sağlamadan, boşuna harcamayın. Çünkü o tanrısal sevgi insan oldu, sonsuza dek her insanın hayat yolunda öyle ki, o sevgide insan yaşamı bulsun. (299, 43 – 48)

Yanlış Pagan Kültlerine Rağmen, Tanrı'nın Yanınızdaki Varlığı

83. İnsan, materyalist bir yaratık haline geldiği için beni anlamsız pagan kültleri yoluyla aramak zorundadır. Ruhunun gözleri açık olmadığı için benim bir resmini beni görebilmek için yapmak zorunda kalmıştır. İnsan, ruhunu hassaslaştıramadığı için benim varlığıma inanmak için hep müziceler ve ispatlar ister ve bana hizmet etmek, izimden gitmek, beni sevmek ve ona verdiğimi biraz geri vermek için bana şartlar koşar. Bütün dünyada insanların icat ettiği kiliseleri, dinleri, tarikatları böyle görüyorum. Materyalizm, fanatizm, putperestlik, gizlilik, dolandırıcılık ve kutsallığı bozmak insanların iliklerine kadar işlemiş.

84. Bunlardan hangisini kabul ediyorum? Sadece niyeti. Onların hangisi bana kadar ulaşıyor? Çocuklarımın ruhsal ve fiziksel yoksulluğu, onların biraz sevgiye ve ışığa olan arzusu. Bana ulaşan budur ve ben onların hepsinin yanındayım. Kiliselere, biçimlere, ritüellere bakmıyorum. Çocuklarımın hepsine aynı şekilde geliyorum. Onların ruhlarını duada alıyorum. Onu kucaklamak için göğsüme doğru çekiyorum öyle ki, sıcaklığımı hissetsin ve bu sıcaklık onun hayat yolundaki musibetler ve sınavlarda ona teşvik ve heves olsun. Ama insanlığın iyi niyetini kabul ettiğim için onların sonsuza dek karanlıkta kalmalarına ve putperestliklerine ve fanatizmlerine bürünmelerine izin vermek zorunda değilim.

85. İnsanın uyanmasını, ruhunun bana yükselip Baba'sının gerçek görkemini görmesini ve uzun ibadetlerin sahte parlaklığını ve dini seremonileri unutmasını istiyorum. İnsan gerçek yükselişe ulaştığı zaman, onun kendisini yenilemesini, insancıl dertlerini atmasını ve zevke düşkünlüğü, tutkuları ve kötü alışkanlıkları yenmesini ve kendisini bulmasını istiyorum öyle ki, Baba'sına asla bir toprak kurdu olduğunu söylemesin ve Baba'nın onu kendisinin aynisi olarak yarattığını bilsin. (360, 14 – 16)

86. Dünyada birçok dinler vardır ve o dinler çoğunlukta Christus'a imana dayanırlar. Fakat insanlar birbirlerini sevmiyorlar, ne de birbirlerini karşılıklı olarak tanrısal Usta'nın öğrencileri olarak fark ediyorlar.

87. Eğer onlar bütün öğretilerimi anlamış olsaydılar, tarikatları barışmaya ve barışa yöneltmekle bunu uygulamazlardı mı sanıyorsunuz? Fakat durum öyle değil. Onların hepsi insanları ruhen bölmekle ve aralarını açmakla birbirlerinden uzaklaştırdılar. Sonra birbirlerini yabancı ve düşman olarak gördüler. Herkes araç ve argümanlarla hakikatin sahibi olduğunu diğerlerine ispat etmeye çalışıyor ve diğer insanların yanılığında olduğunu söylüyorlar. Fakat hiç kimsenin herkesi birleştirmeye çabalamak için gücü ve arzusu yok, ne de birisinin her dini inancta ve Tanrı'ya tapmada biraz hakikatin olduğunu keşfetmeye niyeti var. (326, 19 – 20)